

O priveam și căutam să-i deslușesc fiecare respirație. Îi vedeam sânii cum, în tandem cu respirația, se înălțau și coborau ca valurile mării. Îmi plăcea enorm s-o privesc. Momentul acesta unic îmi alina sufletul. Mâna ei îmi mângâia obrazul, părul, mă privea și ea, prima dată de atât de aproape, cu o curiozitate feminină intensă. Degetele ei răsfirate îmi aranjau părul lung și rar. Mâna ei era una din prelungirile dorințelor mele. Era o femeie ca o zeie.

—Cum ai ajuns să mă iubești? m-a întrebat Anastasia în timp ce-mi așeza părul.

Privindu-mă, îmi zâmbea magic de mă topeam, iar un dor nebun mi-a încălecat din nou sufletul. Era lângă mine și-mi era dor de ea.

—Nu știi, chiar nu știi. Pur și simplu s-a întâmplat. Lucrurile acestea nu țin de voința individului. Nu e ca și atunci când spui că vrei să tai lemne, te duci în curte și tai lemne. Ține de soartă, de conexiunea sufletelor. Cred că este un mister care nu va fi dezlegat niciodată, oricât de mult ne-am propune noi, oamenii, în general. Nu te poți îndrăgosti de cineva doar fiindcă îți propui. Dacă cei doi nu sunt pe aceleași coordonate ale sufletului, nu se va întâmpla în veci.

—Ce raționament! Dar totuși, nu mi-ai spus cum tu...

Constantin Marafet, *A căzut cerul pe tata*
Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2026

I.S.B.N. 978-630-325-133-2

Constantin Marafet

A căzut cerul pe tata

CÂȘTIGĂTORUL PREMIILOR NAȚIONALE VASILE VOICULESCU ȘI ALEXANDRU MACEDONSKI

CONSTANTIN MARAFET

A căzut cerul pe tata

Editura RAFET